

BÁGER GUSZTÁV

Primavera

In memoriam Olasz Sándor

*Először csak tétova erek.
Megröccsen, mi összeköt,
jég alól kibuggyan a víz.*

*Elindul, útja ismeretlen.
Kiutat kutat, erre vagy arra.
Mindenütt, bárhol is.*

*Átláthatatlan a történet,
s talán az értékek is.
Rendkívüli nélkülöd a rend.*

*Szabad napod van, Sándor, pihenj.
Az idő, a tér, minden alul:
jeges ágakból összenőtt kereszt.*

A látó

*A néző kérdez, a látót
nem érik meglepetések:
neveti a pusztulást,
a drágaságot,
az ellenség erőfeszítéseit.
Pillanatnyilag csak mosoly
igazolhatja őt.
„Hangos mosoly”,
ahogy a próféták
szavát hívják.*